

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **APB – Plzeň a. s.**, IČO: 27066410,
sídlem Losiná 303, 332 04 Losiná,
zastoupená Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem,
sídlem Údolní 33, 602 00 Brno,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor životního prostředí a zemědělství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal toho, aby soud určil, že vydání vyjádření ze dne 3. 12. 2019, č. j. KUUK/159764/2019/ZPZ, v němž žalovaný odmítl prodloužit platnost stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí záměru „Větrná farma Křištofovy Hamry a větrná farma Výsluní“ bylo nezákonným zásahem do práv žalobce, aby jej z tohoto důvodu zrušil a aby žalovanému zakázal pokračovat v takovém porušování práva žalobce při opakovaném posouzení stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí a posouzení podmínek pro jeho prodloužení. Nezákonnost vyjádření žalovaného spatřoval žalobce zejména v tom, že žalovaný vyjádření o odmítnutí prodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí nedostatečně odůvodnil a že některá tvrzení žalovaného jsou nepodložená či nesprávná. Žalovaný dále také dle žalobce nezhodnotil dopad výskytu chráněných druhů živočichů na konkrétní oblasti a nevyčlenil části záměru, kterých se výskyt chráněných druhů živočichů nedotýká. Žalovaný navíc porušil zásadu legitimního očekávání a předvídatelnosti správního rozhodování, jelikož při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů rozhodoval bez bližšího odůvodnění odlišně.
2. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná. Jednou ze základních podmínek soudního řízení ve správním

soudnictví je včasné podání žaloby. Ze žaloby je zřejmé, že se žalobkyně domáhá určení toho, že zásah žalovaného byl nezákonný ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být taková žaloba podána **do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu**. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Podle odstavce 2 téhož ustanovení **zmeškání lhůty nelze prominout**.

3. Z citovaných ustanovení s. ř. s. vyplývá jednak objektivní dvouletá lhůta pro podání žaloby, jejíž počátek se odvíjí od okamžiku, kdy k tvrzenému nezákonnému zásahu došlo, a jednak subjektivní dvouměsíční lhůta pro podání žaloby, jejíž počátek je určen okamžikem, kdy se žalobce o tomto zásahu dozvěděl. Není-li dodržena kterákoli z těchto dvou lhůt, jejichž zmeškání nemůže být prominuto, musí soud podanou žalobu vyhodnotit jako opožděnou. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. přitom platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
4. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
5. Subjektivní lhůta pro podání žaloby běží od okamžiku, kdy se do sféry žalobce dostanou takové informace, na jejichž základě mohl seznat, v čem jednání veřejné správy, jež má být nezákonným zásahem, spočívá a že je zaměřeno proti němu (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 1 Afs 58/2017-42, bod 49). Určující tedy je, kdy se žalobce dozvěděl o skutečnostech, které zakládají jím tvrzený nezákonný zásah. Určení počátku běhu subjektivní lhůty nemůže být úplně svévolné, resp. bez ohledu na kontext vždy ve prospěch žalobce. Jak říká rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, subjektivní lhůta „nemůže spočívat jen na přesvědčení žalobce, odrážejícím se v jeho žalobním tvrzení, že se o rozhodných okolnostech dozvěděl v určitý okamžik, nýbrž na objektivním zjištění, které rozhodné okolnosti to jsou a kdy se dostaly do sféry žalobce“ (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160).
6. Ze spisové dokumentace, kterou předložil žalovaný, soud zjistil, že vyjádření žalovaného ze dne 3. 12. 2019, č. j. KUUK/159764/2019/ZPZ, bylo zástupkyni žalobkyni doručeno do datové schránky dne 5. 12. 2019, jak vyplývá z doručanky datové zprávy, která je založena v soudu předložené spisové dokumentaci.
7. Z uvedeného je podle názoru soudu zcela zřejmé, že žalobkyně se dne 5. 12. 2019 dozvěděla o jím tvrzeném nezákonném zásahu, který je předmětem tohoto soudního řízení. Již od tohoto dne žalobkyně mohla vědět a účinně namítat, že odůvodnění vyjádření žalovaného ze dne 3. 12. 2019, č. j. KUUK/159764/2019/ZPZ, obsahuje nedostatečné odůvodnění, že postupem žalovaného došlo k porušení zásady legitimního očekávání a že nesprávné tvrzení žalovaného o údajích Agentury ochrany přírody a

krajiny a nesprávný postup žalovaného spočívajícího v tom, že změny ve výskytu jeřába popelavého a tetřívka obecného v dotčeném území nejsou změnami, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Tento den je pak tudíž nutno považovat i za den určující počátek běhu subjektivní lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 84 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť ze všech skutkových okolností projednávané věci je zjevné, že se žalobkyně v tento den dozvěděla o důvodech, které jsou obsaženy ve vyjádření ze dne 3. 12. 2019, č. j. KUUK/159764/2019/ZPZ, a které dle názoru žalobkyně znamenají nezákonný zásah. Dvoutříměsíční lhůta pro podání žaloby tak počala plynout v úterý 6. 12. 2019 a **skončila ve středu 5. 2. 2020.**

8. Soud tak nemohl přisvědčit tvrzení žalobkyně, že se dozvěděla o nezákonnosti vyjádření žalovaného ze dne 3. 12. 2019, č. j. KUUK/159764/2019/ZPZ, až dne 2. 11. 2020, kdy jí byly Agenturou ochrany a přírody poskytnuty informace o výskytu tetřívka obecného v blízkosti větrných elektráren. Soud podotýká, že dané informace poskytnuté žalobkyni Agenturou ochrany přírody a krajiny se týkaly pouze jednoho ze čtyř žalobních bodů, a nikoli žaloby jako celku. Soud dále zdůrazňuje, že žalobkyně mohla již od doručení vyjádření žalovaného ze dne 3. 12. 2019, č. j. KUUK/159764/2019/ZPZ, zpochybňovat správnost tvrzení žalovaného o výskytu tetřívka obecného v blízkosti věží. Žalobkyni tedy nic nebránilo v tom, aby v subjektivní lhůtě dvou měsíců plynoucí ode dne doručení vyjádření žalovaného ze dne 3. 12. 2019, č. j. KUUK/159764/2019/ZPZ, uplatnila námitky zpochybňující oprávněnost tvrzení žalovaného o výskytu tetřívka obecného. Skutečnost, že si žalobkyně začala prověřovat tvrzení žalovaného o výskytu tetřívka obecného v dané lokalitě až po 10 měsících od doručení vyjádření žalovaného ze dne 5. 12. 2019, nic nemění na tom, že žalobkyně objektivně mohla seznat, že žalovaný jako jeden z důvodů, pro něž nevyhověl žádosti o prodloužení povolení k provozu větrných elektráren, uvedl blízkost výskytu uvedeného středně velkého druhu hrabavého ptáka z čeledi tetříkovitých u věží větrných elektráren. Informace od Agentury ochrany přírody a krajiny, které si právní zástupce žalobkyně vyžádal přípisem ze dne 15. 10. 2020 a které mu byly danou agenturou doručeny 2. 11. 2020, jak plyne z podnětu žalobkyně k provedení přezkumného řízení ze dne 22. 10. 2020 a jeho doplnění ze dne 6. 11. 2020, byly pouze podkladem pro doplnění argumentace žalobkyně, nelze však od nich odvozovat počátek běhu subjektivní lhůty pro podání žaloby proti nezákonnému zásahu správního orgánu.
9. V tomto směru lze na podporu argumentace soudu uvést, že žalobkyně již v podnětu k provedení přezkumného řízení ze dne 22. 10. 2020 konstatovala, že změny v dotčeném území se mohou celkem dotýkat pouze 13 věží, zatímco v doplnění podnětu ze dne 6. 11. 2020, který byl vyhotoven po obdržení informací od Agentury ochrany přírody a krajiny, žalobkyně upřesnila na základě analýzy dat poskytnutých uvedenou agenturou své tvrzení v tom rozsahu, že se změny v dotčeném území mohou týkat toliko 9 věží (V1, V6, V8, H18, H19, H20, H21, H36 a H38). Nicméně daná argumentace se stále dotýkala stejného tvrzení, které žalobkyně uplatnila jak v podnětu k provedení přezkumného řízení ze dne 22. 10. 2020, tak v jeho doplnění ze dne 6. 11. 2020, které spočívalo v tom, že vzhledem k tomu, že dle stanoviska o posouzení vlivů na životní prostředí byl udělen souhlas (ať už podmíněný či ne) pro celkem 25 věží, se větší částí záměru žádné změny v dotčeném území nedotýkají. Žalovaný tak měl dle žalobkyně ve smyslu § 9a odst. 5 zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů stanovit podatelí lhůtu pro předložení oznámení části záměru, pro kterou nelze stanovisko o posouzení vlivů na životní prostředí prodloužit bez dalšího a která by byla

předmětem zjišťovacího řízení v rámci procesu posouzení vlivů na životní prostředí; na základě výsledku zjišťovacího řízení by následně žalovaný buď prodloužil platnost stanoviska o posouzení vlivů na životní prostředí jako celku nebo by prodloužil platnost jen částečně. Soud dále zdůrazňuje, že obsahově stejná námitka se vyskytuje též na straně 12 žaloby ze dne 23. 12. 2020. Z toho plyne, že žalobkyně uplatnila jako důvod k podání podnětu tvrzení, že se změny v dotčeném území nedotýkají větší části záměru a že o tomto důvodu, který uplatnila rovněž v žalobě, již věděla před doručením informací od Agentury ochrany a přírody ze dne 2. 11. 2020.

10. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby ji žalobkyně nejpozději dne 5. 2. 2020 předala soudu nebo jemu zaslala prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předala orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobkyně neučinila, neboť žalobu soudu zaslala prostřednictvím datové schránky teprve dne 23. 12. 2020. Soudu proto nezbylo než vyslovit, že předmětná žaloba byla podána **opožděně**, neboť žalobkyně nedodržela zákonem stanovenou dvouměsíční subjektivní lhůtu k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. tuto žalobu pro opožděnost odmítl. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
11. O vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť soudní poplatek nebyl žalobkyní uhrazen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. dubna 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu